

Adam Michna z Otradovic / nar.kolem roku 1600,
zemřel 1676/.

Zvláštní historické a společenské podmínky/Třicetiletá válka,nepřítomnost velkých a bohatých knížecích dvorů,přesun královského dvora do Vídně/ způsobily,že se u nás nemohly rozvinout ty složky barokního umění,které byly pro toto slohové období všude v okolní Evropě typické: monumentalita,velký pathos,mohutný zvuk,rozlehlé hudební a hudebně-dramatické formy/concerto grosso,oratorium,opera/.Mimohudební vlivy tedy způsobily,že větší hudební útvary neměly u nás prakticky možnost existovat a rozvíjet se,neboť ani na zámcích ani v klášterech nebyl v té době k dispozici tak velký počet vyspělých hráčů a zpěváků.Proto mohly u nás vznikat jen skladby menších hudebních forem o nevelkém počtu hlasů pěveckých či nástrojových.

Adam Michna-varhaník,skladatel,básník a hostinský v jedné osobě -žil a působil v Jindřichově Hradci,kde se hudbě vyučil v místní jezuitské koleji.Vlastní tvůrčí silou zaujal vedoucí místo v celé tehdejší hudební produkci a je považován za zakladatelský zjev slohového období,jemuž říkáme české baroko.Jeho skladby jsou většinou drobná díla pro malé obsazení / 4-5 hlasů s jednoduchým nástrojovým doprovodem/,aby je "... netoliko v vzácných městech od dobrých muzikantův, ale také v nejsprostějších městečkách od sprostých kantorův zpívati a užívati mohli", jak píše autor v předmluvě k vydání své sbírky duchovních písní.

Nesmírné množství melodických nápadů často vysloveně lidového zabarvení,zvukomalebné hudební verše,přesné krásnou češtinou a nadto snadná provozovatelnost jeho skladeb- tím vším si zajistil velkou popularitu v nejširších vrstvách českého lidu. Pro své krásy hudební zůstává jeho dílo trvalou hodnotou naší kultúry.

Stanislav Štěpán